

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

גיליון מס' 299 | ל' בכסלו התשפ"ג

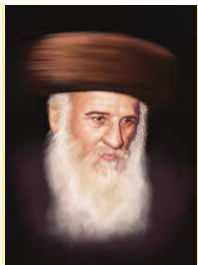
פרשת מקץ

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
17:54	17:20	16:08	תל אביב
17:54	17:22	16:19	ירושלים
17:58	17:21	16:05	באר שבע
17:59	17:24	16:23	

- העלון הוקדש -
לעילוי נשמת
אלגרה בת לינה
ת.נ.צ.ב.ה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זי"ע
מייסד ה'דרך'

ליצירת קשר
054-8424530

בבן לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעש"ט שם טוב

מרגיש מיוסר? לפחות תהנה מזה...

ארץ ישראל: על ידי שאדם הגיע להכרה בשפלות ערכו מכח התורה, מכאן יכול לעלות לדרגת "ארץ ישראל", אמונה שכל הטוב שבו זה מהקב"ה, שהרי בידוע ש"ארץ ישראל", מסמלת אמונה, בבחינת "שכן ארץ ורעה אמונה" (תהלים לז). ומכיוון שלמד תורה וגילה את חסרונו, הגיע אל "תכלית התורה" - "ל"תשובה" - להשיב אל ה' את כל העשיות והמעלות, ולדעת שהטוב שיש בו הוא מאת ה'.

עולם הבא: הדרגה שנקראת "עולם הבא", היא השלב שבו כבר מגיעים להכרה שגם הרע אינו רע כלל, אלא הוא גם כן טוב מאת ה', מכיוון שעל ידו זכה לגלות שהטוב שיש בו הוא רחמים מהקב"ה, וזה "אין עוד מלבדו" - אין רע וטוב כמציאות נפרדת, אלא מגלה את ה' ברע ובטוב, שהכל אמצעים של ה' לקרב את האדם אליו יתבדך.

וכולן לא נתנו אלא ע"י יסורים: אין מציאות שהאדם יסכים לעבור את כל הדרך הזאת - לגלות שפלות, ולהאמין שהטוב שבו זה ה' - ללא יסורים. כי כאשר הכל הולך על מי מנוחות, ואין קושי, האדם "מרגיש טוב" ואין לו סיבה לחתוך בבשר החי של עצמו ולהוריד מתחושת הגאווה שלו, אבל כשיש קשיים וייסורים - נכנע לבבו בקרבן, ואז אוזני כרויות וליבו פתוח לשמוע ולקבל - "טוב לי כי עוניתי - למען אלמד חוקיך".

המצב האידיאלי ביותר לאדם הוא לא 'שיפטיק לסבול' אלא שהוא אינו רואה בסבל כמשהו רע - מבחינתו הכל דבש! לזה זוכים רק על ידי שבתחילה הוא עובר כאבים ומהם הוא ממשיך לתורה - הכנעה, ומשם לארץ ישראל - זו האמונה, עד שמגיע לעולם הבא - שאין רע בעולם כלל אלא הכל אלו הרחמים של השם.

זה לא באמת קשה, יותר קשה לסבול כל החיים ולהרגיש 'דפקו אותי בחיים'.

לכן יש לנו דרך מדהימה שסוללת לנו כיוון איך לקחת את הסבל ולהפוך אותו לדבש.

המצב האידיאלי ביותר לאדם הוא לא 'שיפטיק לסבול' אלא לא לראות בסבל משהו רע - מבחינתו הכל דבש! לכן זוכים כאשר בתחילה הוא עובר כאבים ומהם הוא ממשיך לתורה - הכנעה, ומשם לארץ ישראל - זו האמונה, עד שמגיע לעולם הבא - שאין רע בעולם כלל, אלא הכל אלו הרחמים של השם. בואו לגלות איך עושים זאת...

ויהי מקץ שנתיים ימים (מא, א)

"אם שנתיים, למה נאמר ימים? אלא להודיעך שהיו הייסורים חביבין אצל הצדיקים, והיו שתי שנים האלו בעיניו כאילו הם שני ימים". (מדרש הביאור)

הייסורים חביבים אצל הצדיקים עד כדי שהזמן "רץ" להם בזמן שמתייסרים...

ידוע שדברים טובים עוברים מהר, ואילו כאשר אדם סובל הזמן כאילו עומד מלכת. והנה כאן אנו רואים שישנם אנשים שכאשר הם סובלים הזמן 'עף' להם - מה כל כך מתוק ביסורים?

התשובה: הצדיקים רואים בחוש את המתנות שהם מקבלים בזכות הסבל. כשאדם רץ ללוטו לקחת את הפרס של המיליונים הוא כלל לא מרגיש שבדרך הוא דרך על מסמר... האם גם אני יכול לקבל את המתנות הללו? בוודאי שכן!

תניא רשב"י אומר: "שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתנו אלא על ידי יסורים. ואלו הן: תורה, וארץ ישראל, ועולם הבא". (ברכות ה)

תורה: על ידי לימוד התורה האדם מגלה את פגמיו וחסרונותיו, משום שכל שלומד יותר, רואה עד כמה הוא רחוק משלימות קיום התורה והמצוות, ומכאן מגיע להכנעה. וגם עצם "קדושת התורה" מביאה לענוה ושפלות, והוא מה שהיה רגיל רבא לומר: "תכלית חכמה - תשובה ומעשים טובים". (ברכות יז, א)

יש לי שאלה

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א:

אישתי ואני נשואים שנים עשרה שנה ויש לנו חמישה ילדים ב"ה.

לאישתי קשה מאד להעניק חום ואהבה בבית - דבר הפוגע בי ובילדים.

הלכנו ליועצים ונאמר לנו שהסיבה היא כי לאימה לא היו כוחות לטפל בה, אך אני לא בנוי לקשר קר הגורם לי צער ו'מפרק' לי את הנפש. מה אני אמור לעשות כדי שהיא תנהג באופן נורמלי שיאפשר קשר בריא ותקין?

תשובה:

ידידי היקר, שאלתך נוגעת ללב. העובדה שאתה לוקח את אישתך לטיפול מרגינה את הלב, אך אני חושב שכדאי ורצוי שהטיפול יתמקד בך, כלומר שתלמד להיות שלם יותר וחסר פחות. אני מבין משאלתך שחוסר קשר משפיע עליך לרעה עד כדי צער קשה מנשוא. העובדה שאתה אוהב שהקשר 'מפרק' אותך - מראה שגם אצלך יש חוסר בנפש והייתי מציע לך לעבוד עם עצמך על מנת שהנפש שלך תהיה בריאה יותר. בוודאי שיש כאב, אולם אתה צריך למנף אותו לקריאה אל ה' ולעבודה מול אישתך. קודם כל, כדי שלא

תהיה מפורק עליך לבנות את הנפש שלך: ללמוד לראות את עצמך בצורה חיובית ולהבין שהשלילה היא המציאות האמיתית שלך, אך בתוך השלילה יש אור ענק ומרגליות שאין כדוגמתן הטמונות בתוכך. התפקיד שלך הוא לגלות את האור הענק שיש בך וכמה ה' אוהב אותך וככל שתאהב את עצמך ותסתכל על עצמך באור חיובי - החוסר מאישתך לא יפגע בך, כי תדע שיש פה קריאה מה'. ככל שתהיה בריא יותר בנפשך ממילא תוכל לעבוד מול אשתך בצורה נכונה ומדויקת. אשמח מאוד אם תמשיך לשמוע את שיעורי "דרך הבעש"ט" - לקבל כלים נפלאים לחיים ולעבודת ה'. שבת שלום.

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות. כוונות. אחריות. סליחות.

סופגניה של הצלחות

כשהגיעו לאדמו"ר מקוצק לבקש הדרכה לעבודת השם הוא אמר: "תלמד איך שותים כוס מים". השיעור שירווח אותך בהצלחות.

אבל אדם ששתה כוס מים ותוך כדי שתיה הוא מתפלל "אבא, תזכה אותי ללמוד מהטעם שיש לי במים שכן יהיה לי טעם ברוחניות, מהאבה שיש לי למים שכן אזכה לאהוב אותך" יוצא שהוא מכניס לתוכו ויטמין אהבת ה'. עכשיו הוא יקבל חשק לתפילה, לתורה, למצוות ולמעשים טובים.

אברך יקר שנכנס לבניין מגוריו ראה עיתונים בכניסה והוא נמשך לעיתון, צצה בו סקרנות לקרוא את החדשות ואז הוא נזכר בשיחה הזו ועבד על עצמו "רבונו של עולם כמו שיש לי משיכה לעיתון שכן תהיה לי משיכה לעבודתך". הוא מספר לי "הרב, אני אברך כבר שנים רבות אך החשק שהיה לי היום ללימוד הגמרא לא היה לי כל שנות לימודי, היתה לי התלהבות יתרה בלימוד הגמרא".

ההתחזקות בעבודת ה' לא מתחילה מהרוחניות, אדרבא היא מתחילה מהדברים הגשמיים. צורת האכילה שלך בארוחת ערב תקבע כיצד תקום בבוקר. אדם שאכל כריך בארוחת ערב ותוך כדי אכילה הוא חשב על הכריך עצמו, למחרת הוא יקום בצורת מלפפון. יבקשו ממנו לקום, להתעורר, להתפלל, אבל אין עם מי לדבר, כי הוא הכניס פצצת אטום של גשמיית ערב לפניו. קשה לו לקום כי יש עומס של גשמיית שרובץ עליו וגם אם הוא יצליח לקום לתפילה תפילתו תהיה יבשה בלי שום טיפת קשר והתקרבות לבורא עולם. לא יאומן כי יסופר.

עכשיו אתם מבינים נפלא מהי המנורה בבית המקדש? המנורה בבית המקדש היתה בצד דרום, "הררצה שיחכים ידרים ושעשיר יצפין וסימניך שלחן בצפון ומנורה בדרום" (בבא בתרא כה:). בדרום יש את הנגב, אומר ה"קדושת לוי" זיע"א, שמו נגב כי הוא מנוגב כלומר יבש. המנורה נמצאת דווקא בצד דרום, בצד הנגב כדי להראות שגם במקומות הכי יבשים שנראים לך מנוגבים ואין שם כלום, גם שם יש לך אור. גם במקומות הכי שפלים יש אור ענק של קדושה ורוחניות. זה המסר שהיוונים נלחמו עמו כי הם ידעו שאם הם יצליחו לנתק את עם ישראל מהדברים הגשמיים, כגון, שלא ימצאו את ה' בשתיה, באכילה, בפחדים ובתאוות, ממילא הם גם לא ימצאו את ה' בתורה שלהם.

כתוב בחז"ל "דאמרינן במדרש עד שאדם מתפלל שיכנס תורה לתוך גופו תהפיל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו" (תוס' כתובות קד:). קודם כל תתפלל על האוכל והשתיה שיהיה כמו שצריך וממילא גם התורה שלך תהיה כמו שצריך בקדושה ובטהרה.

עכשיו מובן למה מדליקים את נר החנוכה סמוך לפתח, סמוך לרשות הרבים, כדי להאיר את הרחוב כי גם ברשות הרבים יש אור. האור נמצא בכל מקום לא רק בדברים הרוחניים, זה מתחיל משם. ולכן מדליקים את החנוכה למטה מעשרה טפחים, תאיר בדברים הנמוכים, כי שם תמצא את ה'. כמה העבודה הזו מוזנחת, למצוא את ה' קודם כל בדברים הפשוטים, הגשמיים.

"דרך ארץ קדמה לתורה" קודם כל תמצא את ה' בארץ, בארציות, בדברים הגשמיים, באוכל. למשל, סופגניה עגולה, מריחה טובה, עם ריבה מתוקה, בהכשר הכי טוב, ואתה לא יודע, הסופגניה הזו יכולה להיות האויב הכי גדול שלך, למרות שיש עליה הכשר זה לא מספיק. אומר בעל ה"אור המאיר" לא מספיק שאמרת "ברוך את ה'

ה' נמצא בתורה, בתפילה, במצוות, שבת, תפילין, אבל בדברים הגשמיים כמו שתיה ואוכל ה' לא נמצא אין בהם רוחניות, מים אלו מים, וזהו. כשאתה אוכל כריך, אתה אוכל קמח. בתאוות ודאי שאין שום דבר, פחדים, אתה צריך לראות איך אתה מתפטר מהם. הוא מביא על כך פסוק "רָם עַל כָּל גִּזְיוֹת ה' עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ" (תהלים קיג ד) הגוים טוענים שה' רם על כל הגוים, הוא נמצא רק בדברים השמימיים, הרוחניים. לעומת זאת, עם ישראל טענו "מִי כָה' אֱלֹהֵינוּ הַמִּגְבִּיהִי לַשָּׁבָת הַמְּשַׁפִּילִי לָרָא ת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ" (תהלים קיג ד-ה) כמו שה' נמצא בשמים בדברים השמימיים כך הוא נמצא גם בדברים הארציים. "מִקִּימִי מַעַקֵּר דָּל מְאֻשָּׁפֶת יָרִים אֲבִיוֹן" (תהלים קיג ז) גם באשפות ה' נמצא ומשם ירים אביון.

הויכוח היה האם גם בדברים השפלים יש רוחניות, קדושה ואלוקות או לא? היוונים טענו שאין רוחניות בתוך גשמיית ואילו עם ישראל טענו שיש ועל כך נלחמו בשצף קצף.

אם יבוא אלי משהו ויבקש להתחזק בעבודת ה' הייתי אומר לו "תלמד דף גמרא, תגיד כמה פרקי תהלים, תעשה מצוות" אומר בעל ה"אור המאיר" אדם הרוצה להתחזק בעבודת ה', להתקרב לבורא עולם, ההתחזקות אינה מתחילה מתורה או מצוות אלא אדרבא בדברים הגשמיים, איך אתה אוכל ושותה".

ישנו ספר על "תנא דבי אליהו" בספר הזה הוא מביא משהו מהמם על אברך שבא לאדמו"ר מקוצק וביקש "כבוד הרב, אני רוצה הדרכה כיצד להתקרב לבורא עולם" אמר לו האדמו"ר מקוצק "תלמד איך שותים כוס מים" זו הדרכה לעבודת ה'. אדם שותה כוס מים, הוא מברך "שהכל נהיה בדברך" ובורא נפשות, אבל כששתית את כוס המים על מה חשבת? על מים. המים הם דבר גשמי אז נכנס לתוכך גשמיית ואז אתה תרגיש תאוות, רצונות, אוכל, כסף, כל מה שקשור לגשמיית, תהיה מגושם, עצבני וגם כשתרצה ללמוד או להתפלל המים האלו יפריעו לך בתפילה ויכניסו לך כל מיני מחשבות זרות בתפילה ולא תצליח להתרכז לא בתפילה ולא בלימוד שלך.

יון נקראת על פי חז"ל חושך "וְחֹשֶׁךְ" - זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל" (בראשית רבה ב ד). מדוע דווקא על קרן השור?

את החנוכה מדליקים בפתח הסמוך לרשות הרבים ושמים אותה בצד שמאל של הפתח, מזהה מימין ונר חנוכה משמאל (שבת כב:), ומדליקים למטה מעשרה טפחים, מדוע דווקא במקומות הללו מדליקים את החנוכה?

יוסף חלם שני חלומות, חלום אחד, "וְהָיָה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהָיָה קָמָה אֲלֵמִי וְגַם נִצְבָה וְהָיָה תִּסְבִּינָה אֲלֵמִיתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָי לְאֵלֵמִית" (בראשית לו ז). החלום של יוסף שהאחים מאלמים אלומות של השיבולים האלומה שלו קמה וניצבה והאלומות שלהם משתחוות. בחלום השני, "וְהָיָה הַשָּׂמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי" (בראשית לו ט) לשם מה יוסף חולם שני חלומות, למה לא מספיק חלום אחד?

ענין מיוחד נוסף שיש בחנוכה שהיוונים נטפלים למנורה בבית המקדש, מפריע להם שיש לעם ישראל מנורה בבית המקדש. מה אכפת לכם שדולקת אצלנו מנורה? זה לא על חשבונכם. היוונים נכנסים לבית המקדש ומטמאים את השמנים שלא יהיה לנו שמן טהור כדי שלא נוכל להדליק את המנורה. מה אכפת לכם שהמנורה דולקת? מה המנורה מסמלת ששם כנראה טמון הויכוח והמחלוקת בין עם ישראל ליוונים. מה משמעות המנורה בבית המקדש?

בברכת המזון אומרים בברכת הארץ "נוֹדֶה לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ... וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדָתְנוּ, וְעַל חֲסֵי רְצוֹנֶךָ שְׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וְזִמּוֹן שְׁאֵתָהּ זָן וּמִפְרָגֶס אוֹתָנוּ" אדם אכל כריך עם חביתה, צריך לומר תודה על הכריך והחביתה, מה הקשר לברכה "על תורתך שלמדנתך, על ברית, על חוקי רצונך, רוצה לומר תודה על הברית? תאמר בברית מילה, רוצה לומר תודה על התורה? תאמר זאת אחי שלמדת תורה, למה כל זה נכנס לברכת המזון? תאמר תודה על האוכל וסיימת.

אנחנו מוצאים בהיסטוריה שמלכות יוסף קודמת למלכות יהודה. קודם כל יוסף מלך במצרים לאחר מכן מגיע יהודה כמלך. יוסף מבני בניו היה יהוידע הכהן, אחר כך שאול המלך שהוא גם מבני בניה של רחל ורק אחרי זה מגיע דוד המלך משבט יהודה. גם בזמן הגאולה, קודם יבוא אליהו הנביא לבשר את הגאולה ואת תחיית המתים ואליהו הוא מבני בניו של יוסף, אחר כך יבוא משיח בן יוסף ואחרי משיח בן יוסף יגיע משיח בן דוד משבט יהודה. תמיד יוסף בא לפני שבט יהודה. מדוע תמיד יוסף מגיע לפני יהודה ושאר השבטים?

את היסוד אומר ר' זאב וולף מזיטומיר זיע"א אחד מתלמידיו הגדולים של המגיד ממזריטש בספרו "אור המאיר" היסוד חרוט בספרו מתחילתו ועד סופו. אבל אני חייב להקדים עם דברי ה"בית אברהם", ר' אברהם מסלונים זיע"א. האדמו"ר מסלונים נפטר טרם השואה והיה יהודי קדוש ועליון. הוא כתב את שורש המחלוקת שהיה בין היוונים לעם ישראל.

אומר ה"בית אברהם" שהחשמונאים נלחמו עם היוונים על נקודה אחת. היוונים מסכימים שיש ה' בעולם, אבל ה' נמצא רק בדברים הגבוהים, רק בדברים הרוחניים.

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הבנים פינת אהבת ציון,
אבן יהודה בשעה 20:45
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45
בית הכנסת "הקראוון"
יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים ולנשים

מלצ"ט 41 פינת בורוכוב
בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל שלחו אלינו בקשת הצטרפות Derech.alon@gmail.com

אור זרוע לצדיק

הסיפור שלי אירע בחג החנוכה, בו זכיתי לאור גדול בזכות "דרך הבעל שם טוב".

קבעתי עם אשתי שמיד עם צאת הכוכבים, לאחר הדלקת החנוכה, ניסע לבקר את הנכדים בבני ברק ובירושלים.

הגיעה שעת ההדלקה. אני מגיע הביתה מבית הכנסת ומחפש את אשתי, אך לשווא. אין קול ואין עונה. אני מתקשר אליה והיא לא עונה. בינתיים האש דולקת בתוכי במקום בנרות.

לאחר שעה תמימה אישתי מתקשרת. שאלתי אותה האם היא זוכרת שקבענו לבקר הערב את הנכדים והיא ענתה "אוי, אני ממש מצטערת, אתה צודק, שכחתי מכך לגמרי, ממש ברח לי מהראש". ביקשתי ממנה שתשתדל להזדרז ותגיע הביתה מהר ככל האפשר.

עכשיו אתם צריכים להבין, באופן טבעי רציתי לענות לה במילים ובאינטונציה אחרות לגמרי, אולם בזכות השיחות והשיעורים של "דרך הבעש"ט" שהקב"ה זיכני לשמוע, הבנתי שזה

רצון ה' וכך מאיר אורו של חג החנוכה.

להדליק את החנוכה משמעו לגלות את האור בתוך החושך, כלומר לגלות שהחושך הינו ה', וממילא הוא נהפך לאור גדול, ולכן גם העיכוב הוא מאת ה'.

לאחר שהדלקנו את הנרות, יצאנו לתחנת האוטובוס ובזמן ההמתנה, עמד שם יהודי יקר שסיפר לנו

שבדיק עכשיו השתחרר הפקד בירושלים כי הכביש היה חסום בגלל הפגנה כלשהי וכך חסכנו המתנה של שעה וחצי באוטובוס!

במקום להתקע שעה וחצי בפקק בתוך אוטובוס, ברחמיו של ה' יתברך זכיתי לשתוק שעה וחצי ולהנות מאורה של החנוכה.

והכל מהכל בזכות "דרך הבעל שם טוב".

תודה לבורא עולמים שזיכה אותי להכיר דרך שלא תסולא בפז.

חג שמח ושבת שלום.

התורה, שמחה, רצון לעזור לעם ישראל, רצון לעזור בבית.

כשהבעל אוכל חמין בשבת ואשתו מבקשת ממנו שילמד קצת עם הילדים הוא עונה לה: "די, תעזבי אותי, אני עייף, אני רוצה לישון" מה קרה? בסך הכל אכלת חמין של שבת, זה לא אמור לרומם ולקדש אותך? בטח. אבל על מה חשבת כשאכלת את החמין? על הגרון של ההודו? או שחשבת "אבא, תזכה אותי ללמוד מהמשיכה שיש לי לחמין שכך אמשך אליך". לאדם כזה, אחרי החמין יהיה כח לילדים, תהיה לו סבלנות כי הוא מצא שם את ה'.

"משכני אחרך נרצה הדיאני המלך חדריו" (שיר השירים א, ד), חדריו של מלך מלכי המלכים, הכוונה למידות: הפחד, לפחד ה', הצער, לצער גלות השכינה.

זה היסוד של חנוכה. על זה היה הויכוח "להדליק נר של חנוכה" אומר ה"בית אברהם" להדליק פירושו להאיר את הגשמיות.

כשאמא מביאה לבנה בן השש מעדן ואחרי שהוא מסיים לאכול את המעדן אימו אומרת לו: "מתוק, תזרוק בבקשה את המעדן לפח". והילד עונה לה: "לא רוצה". האם המומה: "סליחה, במקום לומר תודה רבה זו התשובה שלך? יותר אתה לא תקבל מעדן". הילד מתחצף: "אל תביאי, אבא ביאי לי...". האם לא הבינה איפה היא טעתה, היא רצתה לפרגן לו ויצא עגל גדול. מה קרה פה? המעדן הזה הוא גשמי, אבל אם נלמד את ילדינו לא רק לברך על המעדן אלא גם לברך "אבא, כמו שהמעדן הזה טעים לי, שכך גם אתה תהיה טעים לי וכמו שאני אוהב את המעדן שכך אזכה לאהוב אותך". כשילד יאכל כך את המעדן, במקום שהחומר הגשמי יכנס - תכנס לו אהבת ה' ויראת שמיים.

חג חנוכה הינו חג החינוך, יהיו לנו כאן ילדים מחונכים. עם ישראל זקוק לגאולה והגאולה מתחילה קודם כל מיוסף תפקידו של יוסף לרדת למצרים, למקומות הכי שפלים ונמוכים ולהיות אצל פוטיפר ובבית הסוהר, נמוך בתוך נמוך, ומה לעשות שם? "שם שמיים שגור בפיר", יוסף מוצא את בורא עולם במצרים בדברים הכי נמוכים. החלום הראשון שיוסף חולם הוא, אלומות, שיבולים, אוכל "והנה קמה אלומתי וגם ניצבה" - הוא העלה את האוכל לה', הוא הקים את השיבולים למעלה, לבורא עולם. וגם ניצבה, היא קיבלה יציבות, ברגע שאתה מתחבר לה' זה נותן לך יציבות לחיים. ואז כולכם תשתחו ל', אתם תצטרכו לקבל את הכח לקשר את הגשמי ותברכו אותו. חלום שני, "והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לך" אם תכיר את ה' באוכל תוכל גם להכיר בדברים הרוחניים, הגבוהים שמש וירח ואחד עשר כוכבים.

רבי יהודה הנשיא לא הכניס את חג החנוכה לסדר המשנה אלא לברייתות בלבד. מדוע? כי ברייתא, פירושה "חוק" (ארמית) וחנוכה זה להאיר את מה שנמצא בחוק.

יהי רצון שהקב"ה יזכה אותנו למצוא אותו בדברים הגשמיים ומה נזכה למצוא אותו גם ברוחניות.

אלקינו מלך העולם בורא מיני מזונות" אלא גם על מה חשבת שאכלת את הסופגניה. אם חשבת על הסופגניה אז אתה גם תיהפך להיות סופגניה, אתה תהיה בטטה כמו סופגניה ותראה שתורה לא תדבר אליך, פתאום יהיה לך חשק לדבר לשון הרע, לרכל, "בא לי לצאת, בא לי לטייל" והוא לא מבין מה קרה לו בסך הכל אכל סופגניה...

בכל דבר יש ניצוצות קדושה והניצוצות הללו מחכים שתתקן אותם ואם אתה לא מתקן אותן ומכניס אותן לבטן הן מתנקמות באדם. הן מפריעות לך בעבודת ה', אבל כשאדם אוכל סופגניה ותוך כדי אכילה הוא מתפלל "אבא, תזכה אותי שכמו שאני אוהב את הסופגניה הזו שכך אזכה לאהוב אותך" וכך במקום שהראש שלו יהיה בריבה הוא מבקש לזכות כך לאהוב את ה'. אחרי הסופגניה הזו האדם ירגיש משיכה לתורה, לתפילה ולעבודת ה'.

פעם אחת הייתי בשיעור וקרובת משפחה שלי השתתפה בשיעור וביקשה לספר סיפור. וכך היא סיפרה: "היו לי יומיים חופשה מהעבודה אז אמרתי לבעלי 'בוא נצא לטייל'. בעלי הסכים בחפץ לב ונסענו לכותל. באותו הזמן הגיע איש חשוב מצרפת וכל ירושלים הייתה פקוקה. לצערנו, נאלצנו לחזור הביתה במפח נפש, 'עד שסוף סוף אני יוצאת עם בעלי' חזרתי ממש שבורה. בעלי ראה שאני עצובה והחליט להפתיע אותי. למחרת בבוקר הוא חזר מהתפילה ואמר לי 'אשתי היקרה, החלטתי שהיום ניסע שוב לכותל'. הייתי המומה, לא ציפיתי לכך ויחד עם זאת כל כך שמחתי והערכתני את המחווה. תוך כדי נסיעתנו באוטובוס עלה ערבי עם כובע והתיישב שני ספסלים לפנינו. אני רואה שהערבי מזיז את הפנים ימינה, שמאלה ואינו רגוע, פתאום הוא נעמד ומתחיל להתארגן עם הבגדים, ואני כולי פחדים וחרדות. אמרתי לבעלי 'תראה אותו, אני מפחדת ממנו, אני לא יכולה יותר, תגיד לנהג שאני רוצה לרדת'. בעלי אמר לי 'גם אני מפחד'. ראיתי שבעלי גם נלחץ מהמחזה, אבל אני זכיתי לשמוע ברוך ה' את דרך הבעל שם טוב והתחלתי לעשות עבודה "אבא, תזכה אותי ללמוד מהפחד שיש לי מהערבי הזה שכך אפחד ממך" וכך שוב ושוב עד שפתאום שני חיילים עלו לאוטובוס, הם קלטו את הערבי, הורידו אותו מהאוטובוס וביקשו מהנהג להמשיך לנסוע. כך ליהודים היתה אקרה ושמחה. אני לא יודעת איך משום מקום הגיעו החיילים, עלו לאוטובוס, הורידו את הערבי והמשכנו לנסוע. רבות הפעמים שהייתי בכותל, אך כזו הודאה ושבח לה' לא היתה לי. שנים שלא קראתי תהלים עם כזו השתוקקות והתרגשות. כל כך נהננו בכותל. חזרנו הביתה ולא רק נהננו מהטיול ומהיציאה אלא קרבת אלקים לה זכיתי, אני ראיתי בחוש איך הדרך הזו עובדת. ה' שלח את החיילים להוציא את הערבי כדי שנוכל להמשיך בטיול, ראיתי את הסייעתא דשמיא בטיול. ממה היא קיבלה יראת שמיים? ממה היא קיבלה כזו התעוררות בתהלים? מהערבי - מהגשמי, מהפחד שהיה לה, היא פשוט העלתה אותו לפחד ה' אז זה מביא לך יראת שמיים.

כשאתה אוכל עוגה ושותה נס קפה ובאותו רגע עושה עבודה לה' אתה זוכה שהנס קפה והעוגה יעוררו אצלך אהבה לה', אהבת הבריות ואהבת

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com
או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב
052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובמכירה רבה לשתופים הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הודיה בת עידית | להצלחת נחוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני
להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמס, שי בן רחל | לעי"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניו
לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה,
ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה
ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

נר איש וביתו

בארץ רחוקה היתה מדינה ששמה אדיבים. במדינה היו אנשים אדיבים מאוד ומסבירים פנים לכל העולם. הם היו בנתינה גדולה מאוד לכל העוברים ושבים. אך היה להם מנהג מוזר ביותר - לגדל את הילדים שהם לא שלהם!

כלומר, לפעמים באמצע הלילה היו דופקים על דלת של משפחה:

שלום, יש לנו כאן שלושה ילדים שצריך לאמץ, אולי אתם אדיבים?

אבל יש לנו כבר שלושה ילדים משלנו.

לא נורא! ניקח את הילדים שלכם למשפחה מאמצת וניתן לכם את שלושת העוזבים, מקובל? בטח! העיקר שנהיה אדיבים וראויים להיות אזרחי מדינת האדיבים.

וכך הילדים הביולוגים של הוריהם יוצאים מהבית בבהלה ובמקומם מגיעים שלושה ילדים עוזבים, מבוהלים לא פחות.

ולמחרת כולם החמיאו ופרגנו להורים האדיבים.

אבל במדינת האדיבים נהיתה בעיה חמורה עם השנים. הילדים שגדלו יצאו לתרבות רעה ולבסוף עזבו את ארץ האדיבים לחפש ארץ אחרת.

כולם היו אובדי עצות ומיואשים ואף אחד לא הבין היכן הבעיה, הרי הם אדיבים.

והנה הגיע לארץ האדיבים זקן מאושר עם כל בני משפחתו.

באחד הלילות דפקו על בית הזקן:

יש לנו כאן שלושה ילדים שצריך לאמץ, אולי תיקח אותם ואנחנו נדאג לשים את ילדיך במקום אחר?

- אני מצטער אנשים אדיבים, את ילדי אחרים לא מקבלים! אני מגדל אותם בעצמי ואני דואג להם. באשר לילדים שברשותכם תחזירו אותם להוריהם.

היה רעש גדול בארץ האדיבה, הזמינו את הזקן המאושר לוועדת חקירה.

מצד אחד, הם כעסו עליו כי הוא לא פעל לפי כללי ארץ האדיבים, אבל מצד שני הוא היחיד שילדיו הולכים בדרכו והם מאוד מחונכים.

הזקן המאושר ראה את מבוכתם והסביר להם כך:

הדרך שלי היא פשוטה מאוד וכפי שאתם רואים יש לה תוצאות. אני גם אדיב ואני גם נותן אבל קודם בתוך ביתי. אני עוזר לאשתי בעבודות הבית, אני לומד עם ילדי ומכין איתם שיעורים ואחרי שלאנשי ביתי טוב וכולם מרוצים, אני יכול להיות גם אדיב בחוץ.

היה שקט בוועדה, כל כך פשוט אבל גאוני - כל איש דואג קודם לביתו וכשביתו בטוב הוא יכול לצאת ולדאוג לעולמו.

הם התחילו לשאול אותו שאלות:

ואם קבעת עם חברים להציל את העולם והילד שלך מבקש ממך שתלמד אתו למבחן? אלמד אתו קודם, אחרת לא אקבל זכות להציל שום עולם.

ואם אשתך מבקשת ממך תלולת כביסה דקה לפני צאתך לשיעור הלכה?

אתלה את הכביסה בשמחה כי שם אני נותן הכנעה.

אבל מאיפה תקבל מחמאות? הרי אף אחד לא רואה כמה אתה אדיב, כי זה רק אתה, האישה והילדים.

נכון. אף אחד בחוץ לא יודע ואנשי ביתי לא מחמיאים, אבל יש בורא לעולם והוא עלי משקיף.

הסוף.

אם תשאלו מה התז. של "דרך הבעש"ט"?

למדנו שזה הבית היהודי שלנו.

ואם תשאלו מה התז. של חג החנוכה?

זה חג החנינו.

אז מה המצווה של חג חנוכה?

נר איש וביתו

מצוות חנוכה היא להדליק נר בתוך הבית, כל אחד בביתו. איפה שאין פירגון ואין קהל והדלת סגורה - דרך הבעש"ט מלמדת הכנעה.

הכנעה לאישה שהיא הכוונה הגדולה של בית המקדש ובלעדיה לא תוכל להיכנס לקודש הקודשים. הכנעה לילדים, הכנעה לדבר יפה ובכבוד ולקבל גם כשהתוכניות מתהפכות.

וכך נזכה לאור הגדול של חנוכה.

חג שמח ושבת שלום.

הזאב

סמל הזאב שהינו טורף, כמו שאמר הכתוב "בְּנִימִין זָאב יִטְרֹף". הזאב טורף גם בזמן שאינו רעב, לכן לפעמים טורף הזאב ואוכל הטרף ללא לעיסה, כמו שמצינו במסכת תענית [כב] שבלע תינוק ויצא מבית הרעי "שלם" (כמוש"כ רש"י שם). כיוון שלפעמים הזאב טורף לא לשם שביעה, ממילא אינו לועסו. בכל זאת כיוצא מן הכלל מצינו שעז טורף זאב, כמו שהובא במעשה של איוב שהעניזם הרגו הזאבים [כמוב"ב טו,ב]. וכן העניזם של רבי חנינא בן דוסא טרפו עיזים את הזאבים [מה שאמרו שם דובים - הכוונה לזאב, שבלשון ארמי נקרא דוב] אלא זה היה חוץ לטבע, שעל פי טבע אינו כן, ולכן נעשה נס זה דווקא לאיוב ולרבי חנינא בן דוסא, שהם היו למעלה מן הטבע.

הזאב מסמל רשעות - שטורף גם כשאינו רעב,

ולכן הדרך להלחם עם הזאב היא על ידי

מידת העזות דקדושה וזהו המסר הטמון

במעשה עם העיזים של איוב ורבי חנינא

בן דוסא שטרפו זאבים - והעומק בזה

כי הרשעות של הזאב הינה בלי שכל

והגיון שהרי טורף גם כשאינו רעב

וממילא על ידי שילמד מהתכונה

הזאת את שפלותו יזכה שזה יצא

לפועל בצורת "עזות דקדושה" שהיא

גם בלי שכל והגיון, אלא אך ורק מצד

רצון ה', אפילו שמבחינה שכלית

לא רואה שיש לו רווח מכך. דוגמה

לכך ניתן לראות במלחמת החשמונאים

ביוונים שנעשתה על ידי עזות דקדושה על

אף שמבחינה שכלית לא היה לכך כל סיכוי

וזהו שהעיזים דקדושה טרפו את הזאבים.

תהלים

פרק ג' פסוקים ה, ו'

"קולי אל ה' אָקרא וַיַּעֲנֵי מִהַר קִדְשׁוֹ סֵלָה" - יש כאן שתי נקודות יסודיות בעבודת ה'. האחת - דוד המלך מלמד אותנו שהוא לא משיב מלחמה באויביו ואף לא עונה להם כאיוולתם, אלא פונה בתפילה אל ה', וזו לשון האבני: "אני לא אביא מלחמה רק ארים קולי בתפלה". והשנייה - כח תפילתך תלוי באמונה שלך עד כמה אתה מאמין בתפילה שאכן ה' שומע ומקבל ואוהב את התפילות שלי. וזהו "ויעניי מה' קודש" - היינו, אפילו כשאני עדיין לא רואה את הישועה בפועל, אני עדיין מאמין ויודע שה' אכן קיבל את תפילתי וכי היא פעלה בשבילי ישועה במרומים. אך מי שאין לו אמונה בתפילתו - היא לא תפעל עבורו.

"אֲנִי שִׁכְבְּתִי וַאֲשֵׁנָה הַקִּיצוֹתִי כִּי ה' יִסְמְכֵנִי" - כשיש לי צרות ופחדים אני נסגר ובורח למיטה לישון כי זו המציאות שלי לברוח ולא להתמודד, אולם עצם ההכרה שזו האמת שלי שאני מצד עצמי לא מתמודד עם הבעיה, אלא רק רוצה לברוח ממנה - אזי "הקיצותי כי ה' יסמכני" אני זוכה שה' יעיר אותי ויתן לי כח, אמונה וביטחון לעבור את המשבר.

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלונים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

